

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ മൂല്യത നമ്മളെങ്ങനെ കൊണ്ടുവനിരക്കുന്നു? ഈ മൂല്യത തെറ്റിപ്പോയ പാതയിൽ നിന്നു തിരുത്തിനല്ല പാതയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരേണ്ട കർമ്മം നമ്മൾ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ കർമ്മം എങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് ആദ്യം നമ്മളാണു പറിക്കണം. ആദ്യമേ തുടങ്ങുകയാണെന്ന് മുന്പ് പറഞ്ഞത് അതാണ്. എല്ലാ ഭാഗത്തിലേയും തുടക്കമാണ് ഈപ്പോൾ ചെയ്തുവച്ചിരിക്കുന്നത്. അത്തരത്തിലുള്ള തുടക്ക തിരിൽ നിങ്ങൾ തെറ്റ് ചെയ്യുത്. തെറ്റ് ചെയ്താൽ ദൈവൻ ക്ഷയ്ക്കാടി അത് പാതിഡിക്കാം.

ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ ബുദ്ധികോണ്ടുരുട്ടുക
യാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കു
വാൻ പാടില്ല. അബുദം വരും. തെറ്റായാലും ശരിയായാലും
ഉള്ളതുപോലെ തന്നെ ഗുരുവിനോടു പറയണം. നേരത്തെ പ
റിഞ്ഞിരുന്നല്ലോ ഗുരു തെറ്റു ചെയ്യാനും പറയുമെന്ന്. എന്തി
നാണ്? തെറ്റിൽക്കുടി വന്ന് ഒരിടത്ത് ഉടച്ചിരിക്കുന്ന കർമ്മത്തെ
ഇളക്കിയെടുക്കാൻ ഈവരെക്കൊണ്ടുതന്നെ തെറ്റ് ചെയ്തി
ക്കണം. അതിനുവേണ്ടി ഗുരു അറിഞ്ഞെതാ അറിയാതെയോ
അ തെറ്റ് ചെയ്യാനുള്ള വാക്കു വന്നെന്നു വരും. അപ്പോൾ
ഈവാൻ അയ്യോ! ണാനിങ്ങനെ ചെയ്തല്ലോ എന്നിളക്കിയിട്ട് പി
നെ അതിനെ തിരിച്ച് ചെയ്തു തിരുത്തും. ഉദാഹരണത്തിന്
ഒന്നിൽ നിന്നും മറ്റാനിലേയ്ക്ക് ചുറ്റുന്നതുപോലെയാണ്.
ഒരെണ്ണം കുറങ്ങാതിരുന്നാലോ? രണ്ടും (തെറ്റും ശരിയും) കുറ
ണ്ണിയേ പറ്റു.

ഇരുക്കിലും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് കർമ്മത്തിലാരംഭിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ കർമ്മം ശരിയാവുകയില്ല. ‘അത് തെറ്റാണ്, ഗുരുവാണെങ്കിൽ അത് ചെയ്യിക്കുമോ, ചെയ്യുമോ?’—എന്നാക്കേ പറയുന്നവരുണ്ട്. ഇവരെന്തിരി ഞ്ഞിട്ടാണ് ഇത് പറയുന്നതെന്നറിയുന്നില്ല. അതെത്തക്ക് താഴ്ക്ക തട്ടിലാണെവരുടെ അറിവ് നിൽക്കുന്നത്. ചെയ്ത തെറ്റിന്റെ സുക്ഷ്മവശങ്ങൾ, അതെന്തുകൊണ്ട് വന്നു എന്ന ഇവനെന്തെന്നെ പരിപ്രീച്ചു ശരിയാക്കി എടുക്കുകയാണ്. എങ്കിലേ അവൻ അതിൽ പുറഞ്ഞാകുന്നുള്ളു.

നമുക്കിനാവശ്യം നമ്മുടെ കർമ്മം എവിടെയെല്ലാം തെറ്റിയിട്ടുണ്ട്, നമ്മുടെ പുർവ്വിക്കരാർക്ക് എവിടെയെല്ലാം തെറ്റിയിട്ടുണ്ട്, ഈനി വരാനുള്ളവർക്ക് തെറ്റ് പറ്റാതിരിക്കാൻ എത്രൊക്കെ വേണം - അതോക്കെയാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. കർമത്തിൽ വന്നുപോയ തെറ്റിനെ തിരുത്തുന്നോൾ നമ്മൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കണം. അങ്ങനെ വേബോരു രീതിയി ലേക്കു കർമ്മം തിരിച്ചുവരുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

തെറ്റ് ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല, തെറ്റ് വരും. കർമ്മ തനിൽ തെറ്റുണ്ടായാലേ തിരുത്താൻ പറ്റു. അപ്പോൾ തെറ്റ് വന്നുവെന്ന് വച്ച് ഭയപ്പെടാനുമില്ല. അതുകൊണ്ട് തെറ്റ് വരുത്താമെന്ന് വിചാരിക്കരുത്. തെറ്റുവന്നാൽ കാരുമില്ലല്ലോ, അതുകൊണ്ട് പിന്നെ തെറ്റ് വന്നോടു എന്നല്ല. അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ഒരു തുരുമ്പോളുമെ കുലും സംശയമുണ്ടാക്കിൽ അവിടെ നിർത്തിയേക്കാം. പിന്നെ ചോദിച്ചിട്ടേ ചെയ്യാവു. അല്ലെങ്കിൽ അത് തെറ്റിലേക്കു പോയിട്ട് പിന്നെ അതിനെ തിരുത്താൻ വേണ്ടി തിരികെ നടക്കേണ്ടി വരും. അത് വരുത്ത.

വചനദിപ്തി

ଓରୁ ନିଲ୍ଲ ମନ୍ଦପ୍ୟାଳ, ହା! ଏଇତୁ ଜଳନୀ! ଏଇତୁ ପୁଣ୍ୟାଳ!
ବାକ୍ଷାଣ୍ୟ ସତ୍ୟାଳ, ସତ୍ୟମାଣ୍ୟ ଶୁଣୁ, ଶୁଣୁଵାଳ ଦେବମୋ.

ഗുരുവിനെ കണ്ട് അവധുതൻ

സ്വിറ്റീഴ്സ് സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഡൈറ്റ്

2016 ഓക്ടോബർ 23 മുതൽ 29 വരെ

ഞായർ	- പോത്തൻകോട്
തിക്കൾ	- പാലോട്ടുകോൺ
ചൊവ്വ	- ജേപ്പാതിപുരം, ശാന്തിപുരം
ബുധൻ	- കരുണുപുരം, ശാന്തിഗിരി ജണ്ണഷൻ
വ്യാഴം	- ലക്ഷ്മിപുരം, ആനന്ദപുരം
വെള്ളി	- ജനസേവികപുരം, രത്നഗിരി
ഗമി	- സ്റ്റേറ്റപുരം, കാഞ്ഞാംപാറ

യോഗപ്രാർത്ഥന

2016 ഓക്ടോബർ 27 വ്യാഴം
എല്ലാ ഏരിയകളിൽ സംയുക്തമായ്

കർമ്മത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം ത്യാഗം കൈബിഡ് എടുക്കുക

ଏହୁ ମହାତମାବିରେ ଅଳ୍ପକିଳ ହୃଦୟାଳୁ ବନ୍ଧିତୁଛି ଏହିଲ୍ଲାଗତିକୁଣ୍ଡ ଉପରିଯାତି ନିଲ୍ଲକ୍ଷୟନ ନମ୍ବୁଦ୍ଧ ଶୁଭୁବିରେ କାରୁଣ୍ୟତିର ନାଂ ପରେନ୍ଦ୍ରାତର ଏହୁ ଭାଗଂ, କରମଂ ଚେତ୍ତୁଥୁ ଆତୁ କଶିତିକ ନାଂ ହିନ୍ଦୁପୋକୁଣ ଠଙ୍ଗା... ହିନ୍ଦୁପୋକୁକର୍ଯ୍ୟ ବେଳେତ. ହିନ୍ଦୀଯୁ ନାଂ ଏହିଲ୍ଲାପେରୁ କୁଟି ଏହୁ ମିଚ୍ ହତ ଚେତ୍ତେନ୍ଦ୍ରକଳେଣ. ହୁଣି ଲୋକବ୍ୟାପକମାତ୍ର ହୁଏ ଆଶ୍ୟଂ ଏଇବେଳେ କୋଣଭ୍ୟାବରୁବୁ? ଏହେହେ ପାଇଁ ଏହିତାଯିରିକଳେଣ, ଏହେହେ ସବିତମାତ୍ର ରୀତି ଏଇବେଳେଯାତିରିକଳେମନ୍ ହୁବିଦେଇୟୁଛି ହୁଏ ଶ୍ଵାସମାଶ୍ରମିକରି ଏହୀନ୍ତି ପରିଯୁଗ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତାକଳ୍ପାଯିକ ହୁଏ ନିଲ୍ଲକ୍ଷୟନାଵର ସାଥି କୁଟିଯିକ୍ ନିଅଶ୍ରୀ ହୃତିନକୁରିଚ୍ଛ ବିଲତିରୁତେଣାତ ସଙ୍ଗରେଣିଲ୍ଲାଗ୍. ଅନୁରେକଣକିଲ୍ଲୁଂ ହତୁ ତୋଣିଯୋ? ଏହିନୀକ ହୁଣି ଅନ୍ତରେ ପ୍ରାଵଶ୍ୟ ନମ୍ବର ଏଇବେଳେଯାକେ ଆତ୍ୟିତିକବୁଂ କରମଂ ଚେତ୍ତେବେଳେତ, ତାଙ୍କୁ ଏଇବେଳେଯାକୁଣ, ଅନ୍ତରେ ଏହୁ ସଜଲପତତିରେ ରୀତି ବରୁବୋଶ ତାଙ୍କୁଥୁବ ସାଥାବ ଏଇବେଳେଯାକିଲିକବୁଂ, ନମ୍ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରକୃତା ଏଇବେଳେଯାକିଲବୁଂ, ତାଙ୍କୁଥୁବ କୁଟିକରି ଏଇବେଳେ ଯିରିକବୁଂ; ଆଇବେଳେଯୁଛି ଏହୁ ବିଲତିରୁତେଲିରେ ସାଥାବପୁଣ୍ଡ ନିଅଶ୍ରୀ ସ୍ଵକଷିକଳେଣ. କାରଣ ନିଅଶ୍ରୀ ଏହୁ କରମଂ ଚେତ୍ତତଙ୍କ ଉତ୍ତିତିପୋକୁକର୍ଯ୍ୟ. ଆତିରେ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟାବକାଶ ତ୍ୟାଗଂ କୋଣ ଏକୁକଳ୍ପକୁକର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ବେଳେତ.

അങ്ങെന കർമ്മ ചെയ്യുന്നോൾ ഒരുത്തൻ രാപ്പലില്ലാതെ അബ്ദാറു ദിവസം വേല ചെയ്യുന്നു. വേരാരുത്തൻ ഇതൊന്നു മറിയാതെ ഇവൻ്റെ അടുത്തുവന്ന് ഒരു കാര്യം ചോദിക്കുന്നോൾ ഇവന്നു കേഷാഭിക്കും, മറ്റവന്നും കേഷാഭിച്ചിട്ട് എന്തെല്ലാം സംസാരിക്കാമോ അതെല്ലാം സംസാരിക്കും. ഇവന്നും അറിയുന്നില്ല, മറ്റവന്നും അറിയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയതുള്ള ചെറിയ ചില പിരക്കുകൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വന്നെന്നല്ല താൻ പറയുന്നത്. ഇതുപോലുള്ള സ്വഭാവം നമ്മുടെ ആഗ്രഹജീവിതങ്കാണ് മറ്റിരയെടുത്തിട്ട് പുതിയ ഒരു സംസ്കാരം നമ്മൾ എങ്ങനെ എടുക്കും, അങ്ങെന ഓരോന്നും സഹിക്കാനും ക്ഷമിക്കാനും ഉള്ള കരുതാർജ്ജിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ശൃംഖലയ്ക്കും ജീവിതത്തിൽ അത് എങ്ങനെയാണ് പക്ഷുവച്ചതെന്ന് നമ്മൾ മനസിലാക്കിയിട്ടും വേണം ഈ ചെയ്യാൻ.

(അഭിവൃദ്ധി ശീഷ്യപൂജിതയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയ ദൈവസ്ഥേംഗം പക്ഷവയ്ക്കുന്ന നിമിഷാർഹങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്)

ഗുരുവിന്റെ ധർമ്മം നമ്മളിൽ നിന്നും പോലിത്തുപോകാതിരിക്കാൻ

നാം എപ്പോഴും ചിതിക്കേണ്ടത്
 ഇതാണ്: നമ്മുടെ കർമ്മശൃംഖല
 എന്നായിട്ടു നില്ക്കുന്നു, ഗുരുത്വ
 വിന്റെ ഇച്ചയിൽപ്പെട്ട ധർമ്മം
 നമ്മളിൽ നിന്നും പൊലിത്തൈ
 പോകാതിരിക്കാൻ എന്നാണ്
 മാർഗ്ഗം. ഈ പരമ്പരയുടെ നില
 നില്പിനും വളർച്ചയുടെ
 ലോകത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുന്ന
 വേണ്ടി ബേഹനിശ്ചയപ്രകാരം
 വന്ന ഒരു വലിയ ധന്യതയാ
 ണ് ഗുരുവിന്റെ ഇച്ചയായി നില
 കൊള്ളുന്നത്. ഈ ബേഹദാനം
 ഗുരുവിന്റെ നാല്പത്തിയഞ്ചു
 വർഷക്കാലത്തെ പ്രയത്നപദ്ധതി
 മായി സംഭവിച്ചതാണ്.

ଇରୁପତିଟିର ଯାଙ୍କ ପତ୍ର
 ଵରଷକାଳରେ ନମୁକୁ ଲାଭିଛି
 ଶୈହିମହିଳାଙ୍କଙ୍କ ନମ୍ବୁରେ
 ଆଶ୍ରଯିବା ଲୋକଙ୍କର ଏହିବେ
 ଦର୍ଶନରେ ନୃତ୍ୟରେ
 ଅନେକଦ୍ଵାରା ମାର୍ଗିକାଣ୍ଡ ନ
 ବୀଜମାତି ଓ କାଞ୍ଚିପ୍ଲାଟିଫ୍ରେ
 ପରିତିର୍ଯ୍ୟରେ ସୁଶକ୍ତିଚେତ୍ତକାରୀ
 ଏହିତେବେ ଓ ସୁକୃତରେ
 କାଣ୍ଡ ନମ୍ବୁରେ ଲୋକରେ
 ବନ ନାଥରେ ନମ୍ବୁରେ
 ଆଶ୍ରଯିବା ଅରତ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ
 ମତତିରେ ବରୁନ୍ଦେବାଶ୍ର 25 ପରୁର୍ବାଳୀ

യുഗങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തിരോ തെ നിന്നെല്ലാം അവരെയും ഭവിച്ച സന്നാതനയർമ്മം പുനർ നമ്മളെയും കരകയറ്റിയ ഏറ്റ ജനിക്കുകയാണ്. വും വലിയ ത്യാഗകർമ്മാണ്

ഗുരു സ്ഥാപിച്ച പരമസത്യ തിന്റെ ആസ്പദമായ സകല കർമ്മങ്ങളും നമ്മളിൽ കൂടിയാണ് വരുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഗുരു വിനെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളിം നമ്മളിൽ നിന്ന് അനുമായി നി ല്ലക്കാൻ ഒരു നിമിഷം പോലും ഗുരു ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ഒരു ചെറു കർമ്മ പോലും നമ്മളിൽ നിന്നു മിച്ചുവച്ചില്ല. സത്യത്രമായി, സസ്യമായി സേച്ചുപകാരം പ്രവർത്തിക്കാൻ എല്ലാ സാഹ ചര്യങ്ങളും ഗുരു നമുക്ക് ഒരു ക്ഷിതിയും

പിരാച്ച, സാത്താൻ, ജിന്, ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സ് എന്നീ പേരുകളിൽ തൽ വിവിധ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴിലെ പട്ടം തനിയിരിക്കുന്ന സുക്ഷ്മത്തിലെ കൊലക്കാവു നമാരായ യോഗദ്രോഷടമാർജ്ജം മുന്നോളം വന്നുപോയ ആചാര്യരൂപം പ്രവാചകനാരും ദീർഘാദർശികളും കാലാ ത്രാസൗത്തുക്കന്നാരും ഏതെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള നാശങ്ങൾക്ക് വശംവദരായോ ആ പടവുകളിൽ അവരെ ചത്രിയിൽപ്പെട്ടുത്തി, ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞ കരുത ലോടെ പ്രവർത്തിക്കാൻ വിവേകശക്തി ആർപ്പജിക്കേണ്ടവ രാണ് നമ്മൾ. അവിടെ നാം മിക്കപ്പോഴും തോറ്റുപോയി. ഗുരുവിൻ്റെ ത്യാഗത്തെ അതർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം കൊടുത്തു പക്കുവയ്ക്കാൻ നാം കൂട്ടിക്കിയോ? ഇൽ ഗുരുവിൻ്റെ വേദനയിൽപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം നമ്മൾ ഓർക്കണം.

